

[Statsministeren.]

bliver færdiggjort samme uge, som det bliver fremsat. Derfor ville der højst sandsynligt have været tale om et betydelig højere antal uger; sagens afgørelse ville være blevet udskudt.

Så kan man sige: ja men betød det nu noget for landbruget? Og her vil jeg gerne sige følgende, når man spørger: hvilke krav stillede landbruget? Ja, landbruget har for så vidt ikke stillet krav. Jeg må sige lige ud, at beslutningen om at gå til finansudvalget er regeringens og regeringens ansvar alene, den er ikke taget på grundlag af noget krav fra landbrugets side; den er taget på grundlag af en ansøgning fra landbruget om at få stillet yderligere midler til rådighed for landbrugets dispositionsfond.

Hr. Lysholt Hansen spurgte: ja men hvor mange penge var der i landbrugets dispositionsfond? Jeg har i mellemtiden ladet dette spørgsmål undersøge, og efter det for mig forelagte kan jeg oplyse, at der den 3. september i år af de 150 mill. kr., der er stillet til rådighed for dispositionsfonden, var ca. 9 mill. kr. til rest. Men af disse 9 mill. kr. var der allerede disponeret over 7 mill. kr., således at der kun var et meget lille beløb, knap 2 mill. kr., tilbage. Og det, der var regeringens egen vurdering af situationen, var, at med ikrafttræden af landbrugsordningerne inden for fællesmarkedet var der påført landbruget så store yderligere vanskeligheder på eksportsiden, at vi ikke fandt det tilrådeligt, om landbruget ikke var i stand til i et par måneder eller deromkring at foretage den eksportpleje, som man også skal kunne gøre under loven om landbrugets dispositionsfond. Vi var simpelt hen af den opfattelse, at vi var bragt i en eksportmæssig klemme, der kunne komme til at betyde et behov for det, og så ville det i en sådan situation være nødvendigt, at et vist beløb var til rådighed. Det er forklaringen på, at vi skønnede, det var nødvendigt at gennemføre bevillingen på det tidspunkt, som vi anmodede finansudvalget om.

Må jeg så sige, at jeg synes, debatten i dag har understreget, både med de mange eksempler for og imod fremgangsmåden, der er fremlagt, og de ordførertaler, der er holdt, at der er et behov for, at man imellem folketingets partier og om ønskeligt — og

vi gør det selvfølgelig meget gerne — også mellem folketingets partier og regeringen foretages en drøftelse af hele problemet omkring vor bevillingspraksis. Jeg ved ikke, om det er udvalget for forretningsordenen, der er det rette forum; rent umiddelbart forekommer det mig som folketingsmedlem, at det var det rette sted, og jeg tror, jeg kunne sige til hr. Kai Moltke, at hvis det blev foretaget dér, var der i hvert fald ingen grund til at nære bekymring for, at folketinget skulle blive holdt uden for nogen afgørelse, for folketingets forretningsorden får jo hvert eneste medlem lejlighed til at stifte bekendtskab med og også de beslutninger, der træffes i udvalget for forretningsordenen, og ethvert medlem har da immer retten til, hvad man jo også flittigt benytter sig af, at rejse alle sager, som man mener er af afgørende betydning.

Til hr. Kjær Rasmussen har jeg kun den ene bemærkning, når han drager et andet eksempel frem, at jeg tror ikke, det er et eksempel, der er særlig anvendeligt i denne debat; her var der i hvert fald tale om både en masse materiale og et overordentlig langt samråd — så vidt jeg husker, var det af halvanden times varighed — så jeg må gå ud fra, at dér har finansudvalget fået alle de oplysninger, man selv fandt relevante.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til de rejste spørgsmål og vil her indskyde, at jeg ikke skal gå ind på de juridiske eller statsretlige problemer, men jeg føler, det er rimeligt, at jeg prøver på at uddybe nogle af de spørgsmål, som har været med i aftalerne mellem regeringen og landbruget. Baggrunden er den, at aftalen med landbruget jo går ud på, at beløbet ikke alene skulle være kompensation for at afstå fra at gøre brug af landbrugets lovhjemlede ret til at forhøje hjemmemarkedspriserne; men at der også ved fastsættelsen af beløbet skulle tages hensyn til landbrugets forringede økonomiske situation og dårlige likviditet. Det aftalte beløb er fastsat dels på grundlag af det notat fra det økonomiske sekretariat, som jeg omtalte forleden dag, dels under hensyn til de meget vanskelige afsætningsvilkår, som man ventede navnlig ville opstå i eftersommeren 1968. Aftalen indebærer jo reelt, at landbruget i ca. 1³/₄ år er afskåret